

وَعَلَىٰ عَبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمُوعُودِ

نَّحْمَدُهُ وَنُصَلِّی عَلَیْ رَسُولِهِ الْکَرِیمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਖਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 17.11.2017

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਚਾਈ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ
ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਮੂੰਹੋਂ ਨ ਕਰੇ
ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਮਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ
ਮਾਰੇ ਕੁਰਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੌਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਾਾਲਾ
ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮੇਵੇਂ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ 2017 ਈ.
ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤਵਾ ਮੌਰਡਨ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸ਼ੁਹੁਰ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਡਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਬਿ
ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਆਪਣੇ ਇਕ ਸ਼ਿਅਰ ਵਿੱਚ
ਡਰਮਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਵਕਤ ਥਾ ਵਕਤੇ ਮਸੀਹਾ ਨ ਕਿਸੀ ਐਰ ਕਾ ਵਕਤ ਮੈਂ ਨ ਆਤਾ ਤੇ ਕੋਈ ਐਰ ਹੀ ਅਯਾ ਹੋਤਾ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਦਰਦ ਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ
ਮੁਸਲਮਨਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਬੇਚੈਨੀ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਲਖਾਂ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸਾਈ ਹੋ ਗਏ ਸਨ,
ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਡਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਨ
‘ਸੁਰਯਾ ਤਾਰੇ’ ਤੇ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਸੀ । ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨ ਦੀਨ ਬਾਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨ ਹੀ
ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਸੀ । ਇਸ ਦਾ ਦਰਦ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ
ਮਸੀਹਾ ਆਏ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇਸ ਡੋਲਦੀ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ । ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗ
ਹਜ਼ਰਤ ਸੂਫ਼ੀ ਅਹਮਦ ਜਾਨ ਸਾਹਬ ਲੁਧਿਆਨਵੀ ਵੀ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ
ਮੁਰੀਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਨ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਕਰਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੰਮ੍ਹੂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਅਵਤ ਦੇਕੇ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਜੰਮ੍ਹੂ ਆਣਕੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ, ਪਰ ਆਪ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਦੁਆ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਦੁਆ ਕਰਾਉਣ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਫੀ ਅਹਮਦ ਜਾਨ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਨਾਲ ਅੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਅਕੀਦਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਉਸ ਸਮੇਂ, ਹੁਣੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦਾਵੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡਾਤ ਹੋ ਗਈ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਕ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ

ਹਮ ਮਰੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ ਤੁਸੀਹੀ ਪੇ ਨਿਗਾਹ ਤੁਸ ਮਸੀਹ ਬਨੋ ਖੁਦਾ ਕੇ ਲਿਯੇ

ਬਹਿਰਹਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਦਾਵੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡਾਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਇਮਾਮ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦ ਵੀ ਦਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਣਾ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇਸ ਡੋਲਦੀ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਗੁਲਾਮ ਅਹਮਦ ਕਾਦੀਆਨੀ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਨੇ ਬਾਹੀਨ ਅਹਮਦੀਆ ਲਿਖਕੇ ਇਸਲਾਮ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ । ਜੱਦ ਤੱਕ ਆਪ ਨੇ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਓਲਮਾ (ਮੌਲਵੀ) ਆਪ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ, ਪਰ ਜੱਦ ਰੱਬ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਆਪ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹੋ ਓਲਮਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਸੁਆਰਥਾਂ ਖਾਤਰ ਆਪ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਹੋ ਮੌਕਾ ਪਰਸਤ ਮੌਲਵੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਆਪਦੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਫ਼ਤਰਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਲੇਖਣੀਆਂ, ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਤੇ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਵੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਤਾਈਦ ਆਪ ਦੇ ਪੱਖ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ । ਜੋ ਸਾਫ਼ ਦਿਲ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਨਾ ਤੇ ਸਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਸੁਆਰਥ ਸੀ, ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ।

ਛਰਮਾਇਆ : ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਇਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਵਰਨਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਵਰਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ਆਪ ਛਰਮਾਇਥੁਦੇ ਹਨ ਕਿ :

ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਅਤੇ ਵਖੱਰਿਆਂ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਗਲੋਂ ਨੂੰ ਸੋਚਕੇ ਉਤੱਤ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਇਸਲਾਮ ਹੱਥਾਂ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ । ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਚ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਵਾਦਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ (ਭਵਿਖੱਬਾਣੀ) ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨ ਲੋੜ ਸਮੇਂ ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਦਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ (ਜਮਾਤ) ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ‘ਸਿਦਕੁਲਾਂ ਵ ਰਸੂਲਾ’ ਅਰਥਾਤ ਰੱਬ ਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸੂਲ ਦੀਆਂ ਗਲੋਂ ਸੱਚੀਆਂ ਹਨ । ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਆਪ ਨੇ 1903 ਈ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ 22ਸਾਲ ਲੰਘ ਚੁਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਤਾਈਦਾਂ ਮੇਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਝੂਠਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਤਾਈਦਾਂ ਮੇਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹਨ । ਦੂਜਾ ਆਪ ਨੇ ਫਰਮਾਰਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੱਦ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਕੋਈ 'ਮੁਸਲਿਹ' (ਸੁਧਾਰਕ) ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ । ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਦ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਸਾਦ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਸੋ ਜੇਕਰ ਮੈਂਨੂੰ ਝੂਠਾ ਆਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ , ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਸੁਧਾਰਕ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰਕ ਆਏ ਜਾਂ ਰੱਬ ਦੇ ਵਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ । ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਾਦੇ ਝੂਠੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰਕ ਦੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਜੋ ਵਾਦਾ ਸੀ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ । ਆਪ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਧਰਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਹਿਰਹਾਲ ਲੋੜ ਹੈ, ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਕੋਠਰੀਆਂ ਦੇ ਹੰਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲੰਘਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸੋ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਜੇਕਰ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ । ਹਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਮਨ ਦਾ ਚਾਨ੍ਹਣਾ ਰਖਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਸੁਧਾਰਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਕਾਉਂਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ । ਆਪ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਰੱਬ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਫਸਾਦ ਹੋਂਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਦੇ (﴿كُوٰٰلَلِ اللّٰہِ کُوٰٰلَلَنْ کُوٰٰلَلَنْ حِفْظُونَ ﴾) 'ਇਨਾ ਨਹਨੁ ਨਜ਼ੱਲ ਨਜ਼ ਜ਼ਿਕਰਾ ਵਿੱਚ ਇਨਾ ਲਹੂ ਲਹਾਫਿਜ਼ੂਨ' ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਆਇਤ 'ਇਸਤਖਲਾਫ' ਵਿੱਚ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਸਵੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਾਂਗ ਮੁਹਮੱਦੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਲੀਡਿਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ । ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਰੱਬ ਦੇ ਇਸ ਵਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਖਲੀਡਾ ਇਸ ਉਮੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨ ਕੇਵਲ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੇ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ 'ਮਸੀਲੇ ਮੁਸਾ' (ਮੁਸਾ ਵਾਂਗ) ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਤੇ ਸੁਮੇਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਚੋਦਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿਰੇ'ਤੇ ਇਸੇ ਉਮੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਮਸੀਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ । ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਵੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਚੋਦਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿਰੇ'ਤੇ ਇਕ ਮਸੀਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਝੁਠਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ—
‘اَخْرِيْنِ مُنْهَمْ لَهَا يَلْحَقُوا ۖۖۖ’
‘ਆਖਰੀਨਾ ਮਿਨਹੁਮ ਲਮਾ ਯਲਹਕੂ ਬਿਹਿਮ’ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਹਮਦੀ ਬਰੂਜ਼ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀਆਂ ਕਈ ਆਇਤਾਂ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮ ਹੋਵੇਗਾ । ਫਰਮਾਇਆ, ਫਿਰ ਸੋਚੋ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੋਈ ਸੋਖਾ ਕੰਮ ਹੈ । ਇਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ । ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੋ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਨ ਕਰੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾ ਦਿਤੋਂ ਅਤੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਤੋਂ ।

ਫਿਰ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਹੈ । ਹੁਣ ਕੋਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰੱਤ ਕਰੇ ਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਫਤਵਾ ਮੰਗੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਜੋ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮੁਜਦਦ ਆਏਗਾ, ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਿਕਲਿਆ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਜੋ ਸਾਲੀਬੀ ਫਿਤਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮਸੀਹ ਤੇ ਮਹਦੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਗਲਤ ਨਿਕਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਤਨਾ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਪਰ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਮਾਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ । ਹੁਣ ਇਸ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ'ਤੇ ਕੀ ਉਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ । ਫਰਮਾਇਆ ਸੋ, ਮੈਂ ਖੋਲਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੋਈ ਸੋਖਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ । ਮੈਂਨੂੰ ਕਾਫ਼ਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਖੁੱਦ ਕਾਫ਼ਰ ਬਣਨਾ ਪਏਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਟੀਨ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਗੁੰਮਰਾਹੀ ਤੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਮੈਨੂੰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਹਦੀਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਹਦੀਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹੋ ਛੱਡੇਗਾ । ਮੈਂ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਹਦੀਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਕ ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਹਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਾਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ‘ਅਨਾ ਅਵਲੂਲ ਮੋਮਿਨੀਨ’ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਕ ਤੇ ਸਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ । ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਉਪੱਤ ਯਕੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਇਹੋ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹਿੰ ਸੁਲਕੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਏ ਪਰ ਜੋ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਬੈਬਾਕ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀ ਹੈ । ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਆਪ ਸਮਝਾਏਗਾ ।

ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਆਪ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਦਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ । ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ । (وَإِنَّا لِعَشَارَ عَطْلَتْ) ‘ਵ ਇਜ਼ ਇਸ਼ਾਤੁ ਉੱਤਿਲਤ’ ਕਿ ਜੱਦ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਾਭਨ ਉਠਲੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ । ਫਰਮਾਇਆ ਦੀਨਦਾਰੀ ਸੰਜਮਤਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਲੋਕ ਗ੍ਰੋਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਕਿ ਲਿਤਰਕ الْفَلاਚ ਵਿੱਚ ਰੇਲ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੇਲ ਮੁਰਾਦ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਤਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸੱਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਠ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ । ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਸੋਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਫਰਮਾਇਆ ਅਸਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਨ੍ਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਸ ਮੈਦਾਨ'ਚੋਂ ਭੱਜ ਹੀ ਗਏ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ ‘ਕੁਸੂਡੋ ਖਸੂਡ’ (ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਨ੍ਹ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਦੀ ਨੀਯਤ ਮਿਤੀਆਂ) ਰਮਜ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਵਾਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਹੈ । ਫਰਮਾਇਆ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋਕ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਸੱਣ ਕਿ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨਿਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆ । ਨੇਕਨੀਤੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਜੋ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਸਮਝੋ । ਜੇਕਰ ਹੱਠ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਫਿਰ ਤਾਂ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵੀ ਹਿਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ । ਹਰ ਇਕ ਸਰਾਈ ਦੇ ਥੋੜੀ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਦਾ ਪ੍ਰਾਮਾਣ ਮੰਗੇ । ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹੋ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ । ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਹਦੀਸਾਂ ਅਤੇ ਬੋਧਕ ਦਲੀਲਾਂ ਅਰਥਾਤ ਵਰਤਮਾਨ ਲੋੜਾਂ । ਫਿਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਆਇਤ ਇਸਤਖਲਾਫ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ'ਤੇ ਇਕ ਖਿਲਾਫਤ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ (ਜਮਾਤ) ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ (ਜਮਾਤ) ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਿਲਸਿਲਾਏ ਖਿਲਾਫਤ ਦੇ ਸਮਰੂਪ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮਾਇਆ ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਇਸਤਖਲਾਫ ਦੇ ਵਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਵੀ ਸਿਲਸਿਲਾਏ ਖਿਲਾਫਤ ਦਾ ਖਾਤਮੁਲ ਖੁਲਫਾ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹਮੱਦੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੇ ਖੁਲਫਾ ਦਾ ਖਾਤਮ ਵੀ ਇਕ ਮਸੀਹ ਹੋਵੇ । ਤੀਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿਵਸਲਾਮ ਨੇ ਇਹੋ ਫਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ﴿إِنَّمَا مُكَمِّلٌ بِكُمْ مِنْ كُمْ﴾ ਇਮਾਮੁ ਕੁਮ ਮਿਨਕੁਮ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਮਾਮ ਹੋਵੇਗਾ । ਰੋਥੀ ਗੱਲ ਇਹ ਆਪ ਨੇ ਫਰਮਾਈ ਕਿ ਹਰ ਸਦੀ ਦੇ ਸਿਰ'ਤੇ ਇਕ ਮੁਜਦੱਦ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਇਸ ਸਦੀ ਦਾ ਮੁਜਦੱਦ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਜਦੱਦ ਦਾ ਜੋ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਫਸਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੋ, ਜੋ ਫਸਾਦ ਤੇ ਫਿਤਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਹੈ ਉਹ ਇਸਾਈ ਫਿਤਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਦੀ ਦਾ ਮੁਜਦੱਦ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸਲੀਬੀ ਫਿਤਨੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਹੈ । ਪੰਜਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਮੂਸਵੀ ਖਿਲਾਫਤ

ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਮੁਹਮੱਦੀ ਸਿਲਸਿਲੇ ਦੇ ਖਾਤਮੁਲਖੁਲੜਾ ਦਾ ਰੋਧਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਬਾਦ ਰੋਧਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਆਏ ਸਨ । ਛੇਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਮਸੀਹ ਮੌਜੂਦ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ‘ਕੁਸੂਰੋ ਖਸੂਫ’ ਦਾ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਮਹੀਨਿ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਦੋ ਵਾਰ ਹੋ ਚੁਕਾ, ਹੱਜ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ, ਜੁਲਸਨੇਨ, ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਕਲਨਾ, ਤਾਉਨ (ਪਲੇਗ) ਦਾ ਛੁਟੋਣਾ, ਰੇਲਾਂ ਦਾ ਅਰੰਭ, ਉਠਾਂ ਦਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਾ ਆਦਿ ਸਤੱਵੀਂ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਸੂਰਤ ਫ਼ਤਿਹਾ ਦੀ ਦੁਆ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸੇ ਉਮੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਇਕ ਦੋ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੈਂਕਜ਼ਿਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ’ਤੇ ਹਨ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸੇ ਉਮੱਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਹੋ ਸਮਾਂ ਹੈ । ਹੁਰ ਰੱਬ ਦੇ ਇਲਹਾਮ ਅਤੇ ਵਹੀ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਮਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ । ਆਦਿ ਤੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਮਿਨਹਾਜੇ ਨਬੁਵਤ ’ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਚਾਹੇ ਲੈ ਲਏ । ਜਿੰਨੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਮੇਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਓ । ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਕਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਜੱਦ ਉਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਉਪਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ । ਉਧਰਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਨ੍ਹ ਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੰਗਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹਦੀਸ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਪਰ ਕੋਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਜਿਸ ਰੱਬ ਨੇ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੀ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣਾਂ ਤੇ ਝੂਠੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਦੁਖ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਨ੍ਹਾ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਾਇਆਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਮੌਜੂਦ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲ੍ਲਾਹ ਵਸਲਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲਾਹ ਤਾਲਾਲਾ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਜੂਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਸਰਾਈ ਪਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਸੱਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਾਈ ਪਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮੰਗਣ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ’ਤੇ ਸਰਾਈ ਨੂੰ ਖੇਲ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਹੱਠ ਤੇ ਪਖੱਪਾਤ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਕੇ ਸਰਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਬ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਚਿਲੋਂ ਨ ਲੰਘੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ’ਤੇ ਸਰਾਈ ਖੁੱਲ ਜਾਏਗੀ । ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਰੱਬ ਤੋਂ ਡੈਸ਼ਲਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਘੱਟਅਕਲੀ ਤੇ ਹੱਠ ਅਤੇ ਚਿੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਦੇ ਵਲੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸੱਚੇ ਇਮਾਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਰੱਬ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਲ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮੌਲਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲੋਂ ਵਿੱਚ ਨ ਆਉਣ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਅਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਲਸ ਹੋਕੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ । ਰੱਬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਖੇਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਜੂਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਕੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਕੱਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਨੀਆ ਇਕ ਅਜੀਬ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਕੋਈ ਮਾਰਗ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਤ ਨਵੀਆਂ ਤੰਜ਼ੀਮਾ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਹੁਣ ਇਕ ਨਵੀਂ ਤੰਜ਼ੀਮ ਬਣੀ ਹੈ ਲਬੈਕ ਯਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਘੇਰਾਓ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਦਾ ਘੇਰਾਓ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਇਸੇ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਤੰਜ਼ੀਮ ਹੈ ਜੋ ਘੇਰਾਓ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਕੋਈ ਫੌਜ ਕੋਈ ਕਾਨੂਨ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ਲੱਬੈਕ ਯਾ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਹਮਦੀ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਾਇ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਜੱਦ ਮੇਰਾ ਮਸੀਹ ਤੇ ਮਹਾਰੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਲਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਹਿਣਾ । ਇਹ ਹੈ ਲੱਬੈਕ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਸਲ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ । ਕਾਸ਼ ਇਹ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ।

ਅਲੱਹ ਤਾਾਲਾ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਵੀ, ਪਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਫਿਤਨਿਆਂ ਤੇ ਫਸਾਦਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਅਤੇ ਰੱਬ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੰਸੂਬਾਬੰਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੋਡਨਾਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਵੀ ਨ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਤਾਉਣਗੇ । ਰੱਬ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ।

Khulasa Khutba Jumma 17.11.2017

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131